

talkinghands

1.1 Introduktion till teckenspråkets värld

introduktion

Innehåll i denna modul

Modul 1

Innehåll i denna modul

- 1.1 Introduktion till teckenspråkets värld
- 1.2 Vad behöver jag veta om teckenspråk?
- 1.3 Teckenspråksparametrar
- 1.4 Dövkultur

1.1 Introduktion till teckenspråkets värld

Teckenspråkets historia

Det är inte känt vilket teckenspråk som var det första eller hur teckenspråk utvecklades eftersom det inte finns tillräckligt med uppgifter om dem.

Den äldsta uppteckningen om döva finns i den judiska lagen Talamud (1000 f.Kr.), som förvägrar döva rätten att äga egendom. I gamla tider var det vanligt att döda människor med funktionshinder, inklusive döva. Platon (grekisk filosof) trodde att döva inte är kapabla att tänka eller presentera sina egna idéer eftersom de inte talar, och tal ansågs vara en extern indikator på intelligens. Platons elev Aristoteles förklarade döva för barbarer då det grekiska språket ansågs vara ett perfekt språk, alla de som inte talade det var förklarade barbarer eller vildar. Döva nekades rätten till utbildning under antagandet att om de inte kan höra kan de inte lära sig.

Under det antika Roms tid var människor som föddes döva lagligt förbjudna att gifta sig och var tvungna att ha vårdnadshavare. I motsats till dem var personer som senare tappade hörseln fullvärdiga medborgare.

Under medeltiden klassades döva som sjuka, och ansågs till och med vara besatta av onda andar på grund av deras oförmåga att

tala (de talade mycket konstigt eller inte alls). Medeltiden såg dövhet som ett straff från Gud, och de förbjöds att komma in i kyrkan – hörseln ansågs vara en gåva från Gud, och eftersom döva inte kan höra Guds ord kunde deras själar inte räddas.

På 1500-talet utarbetade benediktinermunkar, under ett tysthetslöfte, tecken som ersättning för tal. Idag antas det att dessa tecken användes i undervisningen av döva barn. Pedro Ponce de Leon, en spansk benediktinare var den första läraren som undervisade hörselskadade, han undervisade specifikt de döva sönerna till spanska adelsmän så att de kunde ta över deras arv - han lärde dem att läsa, skriva och tala. Han anses vara grundaren av den klassiska muntliga metoden då han lärde sina elever att läsa tal från ansikten och läppar.

En elev vid Ponces skola, Juan Pablo Bonet, designade ett kommunikationssystem för döva som var baserat på det manuella alfabetet. Han skrev också den första boken om dövutbildning.

År 1771 grundades den första allmänna skolan för dövstumma i Paris. Dess grundare var Charles Michael de L'Epee. I dag anses han vara de dövas fader och från och med det året började en mer systematisk utbildning av döva. Han skapade ett system av tecken, kallade det "metodiska tecken" och sammanställde den första teckenordboken för döva.

Under 1800-talet öppnades ett antal skolor för döva i USA kungariket och Mexiko. I de skolorna användes teckenmetoden och betraktades denna gång som teckenspråkets guldålder.

I USA grundade Thomas Hopkins Gallaudet 1817 den första amerikanska nationella skolan för dövhet som fortfarande finns idag.

-

Teckenmetoden användes i den skolan. Som en del av skolan grundades (1864) en högskola som fick universitetsstatus 1986 och är idag känt som det humanistiska universitetet med program och undervisning anpassad för döva och hörselskadade.

År 1880 hölls en kongress i Milano - den internationella konferensen om utbildning av döva, där användningen av teckenspråk i skolor för döva förbjöds och den muntliga metoden infördes i undervisningen av döva, och sedan dess Era av oralism började som är känd som "den mörka tidsåldern" i de dövas historia. Efter kongressen skedde en plötslig uppsägning av döv lärare, men också en försämring av kvaliteten på dövundervisningen eftersom lektionerna inte längre hölls på teckenspråk. I de flesta länder, den enda metoden för verbal kommunikation

(Den verbala metoden) bygger på att lära sig och behärska det talade språket och teckenspråket ansågs vara mindre värdefullt.

Internationella dagen för teckenspråk

Enligt World Federation of the Deaf finns det mer än 70 miljoner döva över hela världen. Tillsammans använder de mer än 300 olika teckenspråk.

FN:s generalförsamling har utropat den 23 september till den internationella dagen för teckenspråk för att öka medvetenheten om teckenspråkets betydelse för det fulla förverkligandet av de mänskliga rättigheterna för människor som är döva. Internationella dagen för teckenspråk är ett unikt tillfälle att stödja och skydda den språkliga identiteten och den kulturella mångfalden för alla döva och andra teckenspråksanvändare.

Resolutionen som inrättar dagen erkänner att tidig tillgång till teckenspråk och tjänster på teckenspråk, inklusive kvalitetsutbildning på teckenspråk, är avgörande för tillväxten och utvecklingen av den döva individen och avgörande för att uppnå de internationellt överenskomna utvecklingsmålen.

Den erkänner vikten av att bevara teckenspråk som en del av språklig och kulturell mångfald. Den betonar också principen om "ingenting om oss utan oss" när det gäller att arbeta med döva samhällen.

Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning erkänner och främjar användningen av teckenspråk. Den klargör att teckenspråk har samma status som talade språk och förpliktar konventionsstaterna att underlätta inläringen av teckenspråk och främja den språkliga identiteten hos dövsamhället.

Det juridiska erkännandet av teckenspråk skiljer sig mycket åt. I vissa jurisdiktioner (länder, stater, provinser eller regioner) erkänns ett teckenspråk som ett officiellt språk; i andra har den en skyddad status inom vissa områden (som utbildning).

Att erkänna teckenspråk som ett officiellt språk i vilket land som helst skulle kunna bidra till att skapa bättre tillgång till språket. Barn skulle få möjlighet att lära sig det i skolor och fler resurser skulle bli tillgängliga för dem som förlitar sig på teckenspråk för att kommunicera. Dock, på grund av teckenspråkets status över hela världen finns en rädsla för att språket så småningom kommer att dö ut. Detta är något som vi måste försöka förhindra för att ge bättre möjligheter för dövsamhället. Många människor som antingen är döva eller hörselskadade kommer att förlita sig på teckenspråk för att ta del av samhället.

Om språket känns igen kommer det att finnas mer tillgång till det. Det skulle bidra till att skapa fler sysselsättningsmöjligheter och öka medvetenheten hos allmänheten.

talking hands 🙌

2022-1-IT02-KA220-ADU-000088507

talking hands

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Projektet finansieras av Europeiska unionen. Åsikter och åsikter som uttrycks är dock endast författarens/författarnas och återspeglar inte nödvändigtvis de från Europeiska unionen eller European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Varken Europeiska unionen eller EACEA kan hållas ansvariga för dem.